

**Protokół nr 14/2011
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z 13 czerwca 2011 r.**

BRM-ZKO.0012.12.11.2011

Posiedzenie Komisji prowadził przewodniczący Krzysztof Kilarski.
Na ogólną liczbę 5 radnych, obecni byli wszyscy radni – członkowie Komisji.
Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek posiedzenia:

I. Zaopiniowanie:

- 1) sprawozdania rocznego z wykonania budżetu Miasta Wrocławia za 2010 rok;
- 2) sprawozdania rocznego z wykonania planu finansowego samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej i samorządowych instytucji kultury Miasta Wrocławia za 2010 rok;
- 3) sprawozdania finansowego Miasta Wrocławia za 2010 rok wraz z opinią niezależnego biegłego rewidenta;
- 4) informacji o stanie mienia komunalnego Miasta Wrocławia według stanu na dzień 31 grudnia 2010 roku.

II. Zaopiniowanie projektów uchwał w sprawie:

- 1) zmiany uchwały NR IV/18/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie budżetu Miasta na 2011 rok - **druk nr 234/11;**
- 2) zmiany uchwały nr IV/17/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie przyjęcia wieloletniej prognozy finansowej Miasta - **druk nr 235/11;**
- 3) zatwierdzenia sprawozdania finansowego Miasta Wrocławia za 2010 rok - **druk nr 212/11;**
- 4) absolutorium z tytułu wykonania budżetu za 2010 rok - **druk nr 216/11;**
- 5) zatwierdzenia „Założeń polityki społeczno- gospodarczej Wrocławia na rok budżetowy 2012” - **druk nr 227/11;**
- 6) nadania regulaminu Straży Miejskiej Wrocławia - **druk nr 226/11;**

III. Rozpatrzenie skarg i wezwań:

- 1) skargi Pana ~~XXXXX XXXXX~~, skierowanej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia - **druk nr 225/11;**
- 2) skargi Prokuratora Rejonowego dla Wrocławia Stare Miasto z dnia 24 maja 2011r., skierowanej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie określenia czasu bezpłatnych zajęć oraz ustalenia wysokości opłat za świadczenia udzielane w przedszkolach publicznych prowadzonych przez gminę w czasie przekraczającym czas bezpłatnych zajęć - **druk nr 224/11;**
- 3) w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego (dot. uchwały RM Wrocławia Nr VIII/133/11 z dnia 14 kwietnia 2011 r. w sprawie zmiany uchwa-

ły nr XXIV/869/08 RM Wrocławia w sprawie ustalenia stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg publicznych w granicach Miasta Wrocławia) - druk nr 223/11;

4) skargi Pana [REDAKTOWANO] na Komendanta Straży Miejskiej - druk nr 231/11;

5) skargi Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia - druk nr 233/11;

6) skargi Pani [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia - druk nr 232/11;

7) skargi Pani [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia - druk nr 242/11;

8) skargi Pana [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia - druk nr 241/11;

9) skargi Pana [REDAKTOWANO] na Dyrektora Zarządu Zieleni Miejskiej - druk nr 240/11.

IV. Sprawy bieżące:

1) Pismo Pana [REDAKTOWANO] z dnia 26 maja 2011r. dotyczące rzetelnego, uczciwego, rzetelnego i sprawiedliwego potraktowania spraw zasobu komunalnego i oświadczeń (dotyczy wydania kluczy do pralni w budynku przy ul. [REDAKTOWANO] w we Wrocławiu).

2) Pismo (do wiadomości) Przewodniczącego Zarządu Rady Osiedla Leśnica w sprawie zamontowania kamer, które będą monitorować miejsca szczególnie niebezpieczne na obszarze osiedla Leśnica.

3) Zaopiniowanie pisma Pana [REDAKTOWANO] z dnia 19 maja 2011 roku, dotyczące problemu palenia papierosów na balkonach w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych.

4) Pismo (do wiadomości) Rad Osiedli Nadodrże i Kleczków do Pana Prezydenta dotyczące wyróżnienia strażników osiedlowych: Pana [REDAKTOWANO], Pana [REDAKTOWANO], Pana [REDAKTOWANO], Pani [REDAKTOWANO] oraz Pana [REDAKTOWANO] za udział w imprezie „Nadodrzański Dzień Sąsiada”.

V. Informacja Przewodniczącego Komisji dotycząca terminu rozpoczęcia i zasad rekrutacji kandydatów na ławników.

VI. Wolne wnioski.

Ad. I.

Komisja postanowiła w głosowaniu (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych) wydać pozytywną opinię do następujących dokumentów:

1) sprawozdanie roczne z wykonania budżetu Miasta Wrocławia za 2010 rok;

2) sprawozdanie roczne z wykonania planu finansowego samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej i samorządowych instytucji kultury Miasta Wrocławia za 2010 rok;

3) sprawozdanie finansowe Miasta Wrocławia za 2010 rok wraz z opinią niezależnego biegłego rewidenta;

4) informacja o stanie mienia komunalnego Miasta Wrocławia według stanu na dzień 31 grudnia 2010 roku.

Ad. II.

W tym miejscu Komisja przeszła do zaopiniowania projektów uchwał w sprawie:

1) zmiany uchwały NR IV/18/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie budżetu Miasta na 2011 rok - druk nr 234/11 - postanowiła w głosowaniu (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;

2) zmiany uchwały nr IV/17/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie przyjęcia wieloletniej prognozy finansowej Miasta - druk nr 235/11 - postanowiła w głosowaniu (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;

3) zatwierdzenia sprawozdania finansowego Miasta Wrocławia za 2010 rok - druk nr 212/11 - postanowiła w głosowaniu (za – , przeciw – , wstrzymało się – radnych) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;

4) absolutorium z tytułu wykonania budżetu za 2010 rok - **druk nr 216/11** - postanowiła w głosowaniu (za - , przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały.

5) zatwierdzenia „Założeń polityki społeczno- gospodarczej Wrocławia na rok budżetowy 2012” - **druk nr 227/11** - postanowiła w głosowaniu (za - 5, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;

6) nadania regulaminu Straży Miejskiej Wrocławia - **druk nr 226/11** - postanowiła w głosowaniu (za - 5, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały.

Ad. III.

Następnie Komisja przeszła do rozpatrzenia następujących skarg i wezwań:

1) skargi Pana ██████████, skierowanej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia - **druk nr 225/11**. Skargą do Sądu Administracyjnego doręczoną do Biura Rady Miejskiej Wrocławia w dniu 23 maja 2011r. Pan ██████████ zażądał stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały Rady Miejskiej Wrocławia o nr L/1467/10 z dnia 20 maja 2010r. w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia. Przywołanej uchwale zarzucił naruszenie jego (oraz reprezentowanych osób) interesu prawnego a to:

a) poprzez wadliwe przyjęcie rozwiązań dotyczących infrastruktury komunikacyjnej. Projektując nowe powiązania transportowe, zdaniem skarżącego nie uwzględniono alternatywnych rozwiązań komunikacyjnych. W ocenie skarżącego - nie zostało wzięte pod uwagę ich niekorzystne oddziaływanie na istniejące zagospodarowanie, w szczególności na zabudowę mieszkaniową, która wymaga ochrony przed hałasem oraz zanieczyszczeniem powietrza, co stanowi naruszenie art. 72 ust. 1 pkt. 6, art. 112, art. 113 oraz art. 174 ustawy prawo ochrony środowiska przez co studium w tym zakresie narusza interes prawny wzywających, wynikający zarówno z prawa własności, jak i z przepisów chroniących tereny zabudowy mieszkaniowej przed oddziaływaniem hałasu i zanieczyszczenia powietrza, gdyż planuje przekształcenie Alei Piastów, stanowiącej obecnie wartościowy pod względem urbanistycznym i architektonicznym układ przestrzenny osiedla mieszkaniowego w drogę o charakterze ponadlokalnym, łączącym centrum Wrocławia z jego południowymi peryferiami. W ocenie skarżących wzrost ruchu na Alei Piastów musi spowodować przekroczenie dopuszczalnych norm hałasu oraz zanieczyszczenia, a jednocześnie przy tej formie zabudowy, która występuje przy Alei, brak sensownych możliwości, by te oddziaływania ograniczyć;

b) przez wzrost natężenia ruchu na Al. Piastów po połączeniu mostem z ul. Racławicką o wskaźnik od kilkunastu do kilkudziesięciu razy, co spowoduje przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu. Okoliczność powyższa powoduje, iż studium w tym zakresie narusza przepisy prawa ochrony środowiska;

c) przez zniszczenie układu przestrzennego dzielnicy. Główna oś urbanistyczna dzielnicy przestanie pełnić rolę lokalnej przestrzeni publicznej, gdyż jej zagospodarowanie zostanie podporządkowane względem technicznym transportu kołowego, a nie funkcjom integrującym dzielnicę;

d) przez naruszenie art. 174 ustawy prawo ochrony środowiska zabraniającego tworzenia rozwiązań transportowych, które mogłyby powodować przekroczenie standardów jakości środowiska;

e) przez pogorszenie warunków życia, związane z dramatycznym wzrostem hałasu i zanieczyszczeń w sąsiedztwie drogi tej rangi; podkreślono w tym miejscu, iż opracowując politykę przestrzenną gminy, nie skorzystano z alternatywnej możliwości powiązania dzielnic południowych Wrocławia z centrum, po wolnym od zabudowy pasie terenu położonym na wschód od dzielnicy Oporów.

Zgodnie z dyspozycją art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.) każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu admi-

nistracyjnego. Aby skorzystać z uprawnienia wynikającego z art. 101 przywołanej na wstępie ustawy skarżący zobowiązany jest do wykazania interesu prawnego. W orzecznictwie i doktrynie eksponuje się przede wszystkim bezpośredniość, konkretność i realny charakter interesu prawnego strony, kształtowanego aktem stosowania prawa materialnego (tak. P. Chmielnicki, Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz. LexPolonica). Przy takim związku należy eliminować sytuacje, w których dopiero kolejne skutki wcześniejszej konkretyzacji normy prawnej, w odniesieniu do jednego podmiotu, pośrednio wpływają na sytuację prawną drugiego podmiotu, wynikającą z zastosowania w stosunku do niego innej już normy prawnej (wyrok NSA z 18 września 2003 r., II SA 2637/2002, *LexPolonica* nr 363387). W ocenie Komisji podniesione przez skarżącego argumenty nie dają podstaw do uwzględnienia skargi, a co za tym idzie zmiany uchwały Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 20 maja 2010r. w sprawie uchwalenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia. Podniesione w piśmie Pana ██████████ zarzuty nie spełniają zdaniem Komisji przesłanki ustawowej, gdyż te nie mogą być zakwalifikowane jako argumenty potwierdzające naruszenie interesu prawnego. Wbrew przekonaniu skarżącego, co najwyżej mogą one wskazywać na naruszenie interesu faktycznego. Istotne przy tym jest, iż naruszenie interesu prawnego właścicieli nieruchomości aktami planowania przestrzennego następuje - co do zasady - ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rangi aktów prawa miejscowego, którymi nie są uchwały w sprawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Reasumując, uznać należy, iż w zakresie wskazanym w skardze nie doszło do naruszenia prawa zaskarżoną uchwałą. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za - 4, przeciw - 0, wstrzymał się - 1 radny), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

2) skargi Prokuratora Rejonowego dla Wrocławia Stare Miasto z dnia 24 maja 2011r., skierowanej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie określenia czasu bezpłatnych zajęć oraz ustalenia wysokości opłat za świadczenia udzielane w przedszkolach publicznych prowadzonych przez gminę w czasie przekraczającym czas bezpłatnych zajęć- **druk nr 224/11**. Wobec odrębnego, niż Prokurator Rejonowy stanowiska, Komisja jest zdania, że skargę należy oddalić co pozwoli na kontynuowanie procedury skargowej przed sądem administracyjnym. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za - 3, przeciw - 0, wstrzymało się - 2 radnych), postanowiła wnioskować o oddalenie przedmiotowej skargi;

3) rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego (dot. uchwały RM Wrocławia Nr VIII/133/11 z dnia 14 kwietnia 2011 r. w sprawie zmiany uchwały nr XXIV/869/08 RM Wrocławia w sprawie ustalenia stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg publicznych w granicach Miasta Wrocławia) - **druk nr 223A/11**. Przedmiotowym rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność wskazanej wyżej uchwały. Opisując motywy uzasadnienia decyzji organ nadzoru zarzucił Radzie Miejskiej Wrocławia, iż ta przekroczyła zakres delegacji ustawowej, a to wynikającej z art. 40 ust. 8 i ust. 9 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007r. Nr 19, poz. 115 z późn. zm.) oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r. Konsekwencją powyższego założenia jest wniosek, iż jako taki, przedmiotowy akt prawny oraz jego zmiany mogą być uchwalone wyłącznie na podstawie i w granicach wyraźnego przepisu prawa rangi ustawowej. Uzasadniając rozstrzygnięcie organ nadzoru zauważył, iż pomiędzy tego rodzaju aktem a normą upoważniającą (kompetencyjną) muszą istnieć dwojakiego rodzaju więzi: formalna i materialna. Wiąż formalna skupiać się będzie wokół proceduralnych aspektów podjęcia tej kategorii aktu tj. organu właściwego do jego wydania oraz trybu uchwalenia. Wiąż materialna zaś obejmować będzie związek pomiędzy treścią aktu a zakresem (granice) spraw powierzonych do regulacji. Zachowanie tych więzi pomiędzy aktem prawa miejscowego uchwalonym przez organ jednostki samorządu terytorialnego a treścią normy kompetencyjnej warunkować będzie prawidłowość i w konsekwencji zgodność z prawem tego aktu. Wobec odrębnego, niż Wojewoda Dolnośląski stanowiska wyrażonego w rozstrzygnięciu nadzorczym, Komisja postanowiła w wyniku głosowania (za - 3, przeciw - 0, wstrzymało się - 2 radnych), wnioskować

o skierowanie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, celem ostatecznego rozstrzygnięcia;

4) skargi Pana [REDAKTOWANO] na Komendanta Straży Miejskiej - **druk nr 231/11**. Pismem dnia 5 maja 2011r. Pan [REDAKTOWANO] złożył skargę na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia. Skarżący zarzucił Komendantowi naruszenie przepisów dotyczących postępowania mandatowego w zakresie wymierzania kar, a dokładnie nieprawidłowości przy księgowaniu należności z tytułu mandatów karnych. Dokumentacja w sprawie wskazuje, iż skarżący ukarany został dwoma mandatami karnymi, na kwotę 50 zł oraz kwotę 200 zł. W dniu 12 sierpnia 2009r. na konto Gminy Wrocław wpłacił kwotę 50 zł. tytułem uiszczenia grzywny - Mandat Karny o nr 9695066. Tego samego dnia skarżący wpłacił kwotę 200 zł. tytułem uiszczenia grzywny - Mandat Karny o nr 9695066. Tego samego dnia na konto Gminy Wrocław skarżący wpłacił kwotę 200 zł. tytułem uiszczenia grzywny - Mandat Karny o nr 9697639. Operacja bankowa dotycząca wpłaty kwoty 200 zł. tytułem uiszczenia grzywny - Mandat Karny o nr 9695066 została poddana korekcie, w wyniku której zaksięgowano (minus) - 200 zł tytułem uiszczenia grzywny - Mandat Karny o nr 9695066. W dniu 21 sierpnia 2009r. przekazem pocztowym zwrócono skarżącemu kwotę 50zł. Następnie dnia 4 września 2009r. przekazem pocztowym zwrócono skarżącemu kwotę 200 zł. Analiza dokumentacji wskazuje, iż wszystkie wymagalne wpłaty skarżącego tytułem mandatów karnych zostały dokonane, co potwierdzone zostało wyjaśnieniami przedstawiciela Straży Miejskiej. Jednak pracownik referatu finansowo-księgowego pani [REDAKTOWANO] analizując saldo rachunku omyłkowo uznała nadpłatę. Zdaniem Komendanta Straży Miejskiej winą za zaistniałą sytuację należy obciążyć pracownika referatu finansowo-księgowego panią [REDAKTOWANO]. W ocenie Komisji prowadzenie egzekucji w tych warunkach i na takich zasadach nie znajduje uzasadnienia. Skoro skarżący (zobowiązany) dokonał wpłaty tytułem mandatu karnego na właściwe konto, a przy tym we właściwej wysokości, zobowiązanie wygasło. O ile więc błędnie zwrócono na konto wpłacającego (skarżącego) kwotę uiszczonego tytułem mandatu karnego świadczenia, dokonujący zwrotu nie może zasłaniać się błędem wszczynając egzekucję administracyjną zmierzającą do odzyskania dłużnej kwoty. W takich okolicznościach, w ocenie Komisji, Komendant Straży Miejskiej może ewentualnie wystąpić na drogę postępowania sądowego z roszczeniem o zwrot nienależnego świadczenia, względnie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za - 5, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych), postanowiła wnioskować o uwzględnienie przedmiotowej skargi;

5) skargi Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia - **druk nr 233/11**. Pismem dnia 8 maja 2011r. (uzupełnionym pismem z dnia 16 maja br.), mieszkańcy nieruchomości przy ul. [REDAKTOWANO] we Wrocławiu wystąpili ze skargą na niewłaściwe działanie Dyrektora Wydziału Nabywania i Sprzedaży Nieruchomości UM Pani Reginy Danek, a ponadto Prezydenta Wrocławia. Skarżący krytycznie ocenili postępowanie w/w w zakresie dotyczącym rozpatrzenia ich wniosku o sprzedaż nieruchomości przyległej do stanowiącej ich współwłasność działki, a to w trybie bezprzetargowym. Skarżący zarzucili przy tym, iż mimo upływu ponad dwóch lat od złożenia wniosku o sprzedaż nieruchomości (wrzesień 2009r.), nie otrzymali żadnej odpowiedzi, co w ich ocenie stanowi rażące naruszenie art. 36 kodeksu postępowania administracyjnego. Miast odpowiedzi na wniosek, skarżący otrzymali zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania przestrzennego spornego terenu. Aktualnie teren ten od wielu lat jest przedmiotem dzierżawy wykorzystywanym przez mieszkańców lokali przy ul. [REDAKTOWANO] na ogrody przydomowe. Deklarowane przeznaczenie nieruchomości to poprawa warunków zagospodarowania, w tym m.in. stworzenie miejsc parkingowych oraz placu zabaw dla dzieci. Reasumując przedmiotem skargi są dwa zagadnienia. Pierwszy z nich dotyczy sprzedaży w trybie bezprzetargowym części nieruchomości otaczającej nieruchomość skarżących z przeznaczeniem na poprawę warunków zagospodarowania. Drugi z kolei dotyczy postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania przestrzennego spornego terenu. W istocie skarżący wystąpili we wrześniu 2009r. do Prezydenta o wykup w trybie bezprzetargowym części nieruchomości. Wstępna analiza wniosku pozwoliła na

stwierdzenie, iż wnioskodawcom przysługuje uprawnienie do nabycia części nieruchomości sąsiedniej (gruntowej) w trybie art. 209a ustawy o gospodarce nieruchomościami. Stanowisko takie zostało przedstawione wnioskodawcy (skarżącym) już w piśmie z dnia 21 października 2009r. Celem dalszego procedowania wniosku należało uzyskać dodatkowe opinie. Przedmiotowe opinie posłużyły do określenia części działki o nr 24 niezbędnej do prawidłowej obsługi budynku przy ul. [REDAKTOWANO], co doprowadziło do zlecenia prac geodezyjnych zmierzających do wydzielenia gruntu o powierzchni 740m2 przeznaczonej do realizacji roszczenia wynikającego z art. 209a w/w ustawy. Przy czym dalsze procedowanie możliwe jest dopiero po zakończeniu prowadzonego na wniosek właścicieli lokali mieszkalnych postępowania w sprawie przekształcenia prawa użytkowania wieczystego gruntu w prawo własności. O poczynaniach zwłoki w załatwieniu sprawy informowano na bieżąco przedstawiciela wspólnoty mieszkaniowej, którym była Pani [REDAKTOWANO]. Co zaś się tyczy przeznaczenia pozostałej części terenu, powstałej w wyniku podziału działki nr 24, decyzja o ewentualnej sprzedaży w trybie bezprzetargowym poprzedzona zazwyczaj jest analizą rynku. Postępowanie takie znajduje uzasadnienie w przepisach ustawy o gospodarce nieruchomościami, która jako tryb podstawowy wskazuje formę zbycia nieruchomości w drodze przetargu. Zbycie nieruchomości w trybie bezprzetargowym możliwe jest na rzecz właściciela nieruchomości przyległej w celu poprawy warunków zagospodarowania pod warunkiem, że przedmiotem zbycia jest nieruchomość lub jej część, o ile nie może być zagospodarowana w sposób odrębny. W analizowanym przypadku nie można wykluczyć, iż pozostała część działki nr 24 wyczerpuje definicję samodzielnej działki budowlanej, co można stwierdzić ustalając konkretne warunki zabudowy i zagospodarowania przestrzennego. Działanie polegające na ustaleniu warunków zabudowy spornej działki mieści się w zakresie obowiązków gospodarowania mieniem komunalnym, przy uwzględnieniu zasad prawidłowej gospodarki, a ponadto zgodnie z przepisami ustawy. Reasumując, w ocenie Komisji skarga nie znajduje uzasadnienia w zakresie zarzutu braku terminowego rozpatrzenia przez Prezydenta Wrocławia wniosku dotyczącego sprzedaży skarżącym spornej nieruchomości w trybie bezprzetargowym. Pozbawiony jest ponadto racji zarzut naruszenia przepisów postępowania administracyjnego, a to w szczególności art. 36 i n. z uwagi na okoliczność, iż w sprawie nie mają zastosowania przepisy wskazanej procedury. Przedstawiciel skarżących natomiast był informowany o podejmowanych przez Prezydenta działaniach oraz przyczynach opóźnień. Co zaś się tyczy wątku skargi w zakresie wszczęcia postępowania w sprawie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania przestrzennego spornego terenu nie może on stanowić podstawy czynienia Prezydentowi z tego powodu zarzutu niewłaściwego postępowania, bowiem nie zostały w tym przypadku naruszone żadne z obowiązujących przepisów. Uwzględniając opisany stan faktyczny i prawny, Komisja jest zdania, że działania Prezydenta Wrocławia prowadzone były w granicach prawa, w oparciu o przepisy powszechnie obowiązujące. Tym samym skarga mieszkańców lokali przy ul. [REDAKTOWANO] jest nieuzasadniona. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

6) skargi Pani [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia - **druk nr 232/11**. Pismem dnia 22 kwietnia 2011r. Wojewoda Dolnośląski przekazał skargę Pani [REDAKTOWANO] zamieszkałej w nieruchomości przy ul. [REDAKTOWANO] we Wrocławiu. Skarżąca zarzuciła Prezydentowi Wrocławia naruszenie przepisów postępowania administracyjnego, tj. art. 36 i n. w związku z opieszałością w załatwieniu jej sprawy dotyczącej rozpatrzenia wniosku o zawarcie umowy najmu lokalu mieszkalnego pod adresem wskazanym wyżej. Analiza materiału w sprawie pozwoliła ustalić, iż najemcami spornego lokalu byli rodzice skarżącej. Następnie wyprowadzili się z mieszkania wypowiadając równocześnie umowę najmu ze skutkiem na dzień 30 kwietnia 2011r. W mieszkaniu pozostała ich córka – skarżąca – wraz ze swoją córką [REDAKTOWANO]. Swoich roszczeń związanych z ewentualnym najmem lokalu skarżąca dochodziła na drodze postępowania sądowego. Wyrokiem z dnia 16 września 2010r. sąd oddalił powództwo o ustalenie wstąpienia w stosunek najmu skarżącej po rodzicach. Również wniosek o uregulowanie na rzecz skarżącej tytułu prawnego do spornego lokalu został przez Prezydenta rozpatrzony

ny. Negatywnie jednak, a to z uwagi na aktualne zadłużenie skarżącej związane z najmem spornego lokalu. Decyzja w tym zakresie odpowiadała przepisom uchwały Nr XXXVII/2420/05 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie zasad wynajmowania lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Wrocław, które nie pozwalają na pozytywne załatwienie wniosku, w sytuacji zadłużenia lokalu. W efekcie wszczęto postępowanie zmierzające do opróżnienia lokalu skarżącej, wzywając ją do jego wydania. Wobec braku reakcji na wniosek gminy o zwrot lokalu, ta wystąpiła na drogę postępowania sądowego z odpowiednim roszczeniem (o wydanie lokalu). Aktualnie przepisy kwalifikują gospodarowanie zasobem gminy jako czynności o charakterze cywilnoprawnym. System powyższy wprowadzony został mocą przepisów ustawy z dnia 2 lipca 1994r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych. Oznacza to, że decyzja o przydziale lokalu mieszkalnego, względnie odmowie przydziału nie przyjmuje charakteru decyzji administracyjnej, a wyłącznie czynności cywilnoprawnej. Jej kwestionowanie zaś może być dochodzone na drodze postępowania cywilnego, co było przedmiotem bezskutecznych prób skarżącej. Skoro tak, zarzut rzekomego naruszenia przepisów postępowania administracyjnego przez Prezydenta Wrocławia polegający na nieterminowym załatwieniu sprawy nie znajduje żadnych podstaw prawnych. Uwzględniając opisany stan faktyczny i prawny, działania Prezydenta Wrocławia, zdaniem Komisji, prowadzone były w granicach prawa, w oparciu o przepisy powszechnie obowiązujące. Tym samym skarga Pani ██████████ w przedmiocie naruszenia art. 36 i n. kpa jest niezasadniona. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

7) skargi Pani ██████████ na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 242/11**. Pismem dnia 9 maja 2011r. Pani ██████████ wystąpiła ze skargą na niewłaściwe działanie Prezydenta Wrocławia. Skarżąca zarzuciła, iż ten nienależycie wykonuje swoje zadania w zakresie gospodarowania nieruchomościami, a nadto opieszałość w rozpatrywaniu podań o wykup komunalnych lokali mieszkalnych. Dodatkowo wskazała na wybiórcze traktowanie poszczególnych petentów, co prowadzi w jej ocenie do niczym nie uzasadnionej dyskryminacji, powodującej iż część wniosków jest rozpatrywana poza kolejnością podczas gdy inne załatwiane są przez długie miesiące, a nawet lata. Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, iż wnioskiem z dnia 24 stycznia 2008r. skarżąca wystąpiła o wykup najmowanego przez nią w budynku o nr ██████████ przy ul. ██████████ we Wrocławiu, mieszkania komunalnego. Wniosek spowodował wszczęcie stosownej procedury, o czym skarżąca została poinformowana pismem z dnia 28 stycznia 2008r. Kolejnym pismem w sprawie było zawiadomienie o przeznaczeniu nieruchomości do zbycia, datowane na dzień 6 listopada 2009r. Przedstawiciele Prezydenta nie przeczą zarzutowi opóźnień w procedowaniu wniosku skarżącej, wskazując jako przyczynę znaczną ilość podań o wykup mieszkań, spowodowanych ich zdaniem, zmianą w dniu 6 listopada 2006r. uchwały nr XLIX/697/98 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 27 lutego 1998r. w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność Gminy Wrocław, polegającą na zwiększeniu udzielanej bonifikaty od ceny sprzedaży lokali mieszkalnych na rzecz najemców, przy czym z wyjaśnień osób odpowiedzialnych za rozpatrzenie wniosków wynika, iż podania o wykup rozpatrywane były według kolejności zgłoszeń. W odpowiedzi na skargę wyjaśniono dodatkowo, iż w tym konkretnym przypadku opieszałość w załatwieniu sprawy wyniknęła wskutek oprostowania przez uczestników - przetargu na sporządzanie operatów szacunkowej wartości rynkowej lokali oraz koniecznością aneksowania umowy najmu lokalu skarżącej z uwagi na fakt, iż głównym najemcą był współmałżonek skarżącej, który zmarł. Lokal mieszkalny skarżącej przeznaczony został do sprzedaży zarządzeniem Prezydenta Wrocławia z dnia 30 października 2009r. O prawie wykupu przedmiotowego lokalu skarżąca została powiadomiona niezwłocznie, zgodnie z dyspozycją art. 34 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami, przy czym wyznaczono jej termin 21 dni na realizację uprawnienia. Lokal oszacowano na 231 000,00 zł, co przy uwzględnieniu bonifikaty 90% ceny przy sprzedaży dawało odpowiednio wartość 21 300,00 zł. Wskazano przy tym, że przy równoczesnej sprzedaży wszystkich lokali wysokość bonifikaty wyniesie 98%. W wyznaczonym terminie skarżąca nie zaakceptowała ceny zapropono-

wanej przez Prezydenta, co uniemożliwiło zawarcie stosownej umowy sprzedaży. Po upływie określonego terminu Gminę przestała wiązać złożona oferta, a zarządzeniem z dnia 3 września 2010r. Prezydent zdecydował o odstąpieniu od przeznaczenia na sprzedaż spornego lokalu. Analiza dokumentacji nie potwierdza zarzutu naruszenia przepisów dotyczących postępowania związanego ze zbyciem lokalu skarżącej, a ponadto ustalonej ceny sprzedaży. Wątpliwości budzić może natomiast długość okresu rozpatrywania wniosku, który trwał kilkanaście miesięcy. Dokumentacja przedłożona Komisji nie pozwala na ocenę przyczyn zwłoki w załatwieniu sprawy wskazanymi w wyjaśnieniach, a nadto odniesienie się do oświadczeń obiektywnych kryteriów rozpatrywania poszczególnych spraw ustalanych łącznie kolejnością zgłoszeń. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

8) skargi Pana [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 241/11.** Pismem z dnia 11 kwietnia 2011r., następnie 14 kwietnia 2011r. Pan [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] złożył skargę do Rady Miejskiej Wrocławia na działanie Straży Miejskiej Wrocławia. W ocenie skarżącego ta nalicza i pobiera w nadmiernej wysokości kwoty za odholowanie pojazdów z ulic Wrocławia. Wysokość bowiem opłat za odholowanie pojazdu określa Uchwała Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 27 grudnia 2007r. o nr XVI/466/07 w sprawie ustalenia opłat za usuwanie pojazdów z dróg publicznych Wrocławia oraz za ich parkowanie. Dodatkowo skarżący zwrócił się z wnioskiem o dokonanie kontroli prawidłowości wyboru przez Prezydenta Miasta Wrocławia jednostki do usuwania pojazdów z drogi, zgodnie z art. 130 a ust. 5 b ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. kierując się przesłankami zachowania rzetelności oraz zapewnienia najwyższej jakości świadczonych usług, w tym m.in. standard wyposażenia, opinię miejscowego Komendanta Policji, konieczność zachowania warunków konkurencji, proponowaną cenę usługi, a ponadto kontroli prawidłowości wyboru przez Prezydenta Miasta Wrocławia jednostki do prowadzenia parkingu strzeżonego dla pojazdów usuniętych z drogi na podstawie dyspozycji Straży Miejskiej Wrocławia zgodnie z art. 130a ust. 5d ustawy dnia 20 czerwca 1997r. kierując się przesłankami zachowania rzetelności oraz zapewnienia najwyższej jakości świadczonych usług, w tym m.in. standard wyposażenia, opinię miejscowego Komendanta Policji, konieczność zachowania warunków konkurencji, proponowaną cenę usługi. Celem rozstrzygnięcia wątpliwości Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia zwrócił się z wnioskiem o złożenie stosownych wyjaśnień. Pismem z dnia 6 czerwca br. Wiceprezydent Wrocławia poinformował, iż skarżący zwracał się do Straży Miejskiej Wrocławia z wnioskiem o zwrot poniesionych kosztów za niesłuszną jego zdaniem decyzję funkcjonariuszy o wydaniu dyspozycji usunięcia pojazdu. Skarżący będąc kierowcą pojazdu, w dniu 8 kwietnia 2011r. przy ul. Komandorskiej we Wrocławiu, popełnił wykroczenie drogowe polegające na zaparkowaniu pojazdu na jezdni i chodniku w miejscu obowiązywania znaku zakazu zatrzymywania oraz znaku wskazującego, że zaparkowany pojazd zostanie usunięty na koszt właściciela. Tym samym skarżący dopuścił się czynu będącego wykroczeniem z art. 92 § 1 Kodeksu Wykroczeń, czym wyczerpał przesłanki określone w art. 130a ustawy Prawo o ruchu drogowym. Poinformowano przy tym skarżącego, iż przyjmując mandat karny uznał, że wykroczenie zostało popełnione, co nie zwolniło go jednak od obowiązku uiszczenia opłaty za wykonaną przez firmę transportową usługę, nie stanowi także podstawy do roszczeń dotyczących zwrotu kosztów z tym związanych, wynikających z art. 130a ustawy Prawo o ruchu drogowym. Skarżący zażądał zwrotu kosztów odholowania pojazdu w wysokości 353,38 zł, w tym 100 zł tytułem kosztów poniesionych za dojazd do komendy straży miejskiej. Dołączył do tego dowód wpłaty za parking nie dokumentując jednak kosztów dojazdu do siedziby komendy. Odpowiadając na zarzuty, Wiceprezydent oznajmił, iż w działaniach funkcjonariuszy Straży Miejskiej nie dopatrzono się niezgodności z obowiązującymi przepisami prawa, a samo roszczenie skarżącego uznano za bezpodstawne. Przyznano jednocześnie, iż kwota zapłacona przez skarżącego różni się od wskazanej w załączniku do Uchwały Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 27 grudnia 2007r. o nr XVI/466/07 w sprawie ustalenia opłat za usuwanie pojazdów z dróg publicznych Wrocławia oraz za ich parkowanie z uwagi na okoliczność wskazania w uchwale stawki podatku VAT w wysokości 22%, podczas gdy ta w chwili obecnej

wynosi 23%. O tą właśnie kwotę wzrosła stawka za świadczone w tym zakresie usługi. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi. Komisja jednocześnie wnioskuje o dostosowanie przepisów uchwały 27 grudnia 2007r. o nr XVI/466/07 w sprawie ustalenia opłat za usuwanie pojazdów z dróg publicznych Wrocławia oraz za ich parkowanie do obecnie obowiązujących stawek podatku VAT;

9) wobec złożonego przez Dyrektora Zarządu Zieleni Miejskiej, Pana Krzysztoła Działę pisma (notatki) zawierającego wniosek skarżącego, Pana [REDAKTOWANE] o wycofanie Jego skargi na Dyrektora ZZM, Komisja pozostawiła przedmiotową skargę bez rozstrzygnięcia.

Ad. IV.

Następnie Komisja zapoznała się z treścią korespondencji:

1) Pismo Pana [REDAKTOWANE] z dnia 26 maja 2011r. dotyczące rzetelnego, uczciwego, rzetelnego i sprawiedliwego potraktowania spraw zasobu komunalnego i oświadczeń (dotyczy wydania kluczy do pralni w budynku przy ul. [REDAKTOWANE] w we Wrocławiu). Komisja postanowiła poinformować zainteresowanego, że w zakresie jej działania nie leży rozpatrywanie tego rodzaju spraw. Z wnioskiem o rozwiązanie przedmiotowej sprawy należy zwrócić się do właściwego zarządcy obsługującego budynek przy ul. [REDAKTOWANE];

2) Pismo (do wiadomości) Przewodniczącego Zarządu Rady Osiedla Leśnica w sprawie zamontowania kamer, które będą monitorować miejsca szczególnie niebezpieczne na obszarze osiedla Leśnica. Komisja zapoznała się z treścią pisma;

3) Zaopiniowanie pisma Pana [REDAKTOWANE] z dnia 19 maja 2011 roku, dotyczące problemu palenia papierosów na balkonach w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych. Zasady dotyczące polityki związanej z przeciwdziałaniem uzależnieniu od używania tytoniu i wyrobów tytoniowych oraz ochrony zdrowia przed jego następstwami zostały uregulowane w ustawie z dnia 9 listopada 1995r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 ze zm.). Przedmiotowa ustawa w art. 5 ust. 1, ustaliła wykaz miejsc, w których wprowadzono zakaz palenia wyrobów tytoniowych. I tak w cytowanym przepisie zdecydowano, iż zabrania się palenia wyrobów tytoniowych, z zastrzeżeniem art. 5a:

- 1) na terenie przedsiębiorstw podmiotów leczniczych i w pomieszczeniach innych obiektów, w których są udzielane świadczenia zdrowotne,
- 2) na terenie jednostek organizacyjnych systemu oświaty, o których mowa w przepisach o systemie oświaty, oraz jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, o których mowa w przepisach o pomocy społecznej,
- 3) na terenie uczelni,
- 4) w pomieszczeniach zakładów pracy innych niż wymienione w pkt 1 i 2,
- 5) w pomieszczeniach obiektów kultury i wypoczynku do użytku publicznego,
- 6) w lokalach gastronomiczno-rozrywkowych,
- 7) w środkach pasażerskiego transportu publicznego oraz w obiektach służących obsłudze podróżnych,
- 8) na przystankach komunikacji publicznej,
- 9) w pomieszczeniach obiektów sportowych,
- 10) w ogólnodostępnych miejscach przeznaczonych do zabaw dzieci,
- 11) w innych pomieszczeniach dostępnych do użytku publicznego.

Niezależnie od wymienionych wyżej punktów, ustawodawca udzielił w ust. 4 art. 5 wskazanej ustawy delegacji organom stanowiącym jednostek samorządu terytorialnego, umożliwiającej rozszerzenie punktów, w których zakaz obowiązuje. I tak rada gminy może ustalić, w drodze uchwały, dla terenu gminy inne niż wymienione w ust. 1 miejsca przeznaczone do użytku publicznego jako strefy wolne od dymu tytoniowego. Sformułowane w ten sposób upoważnienie daje pewną swobodę w określaniu przez Radę Miejską Wrocławia obszarów, w których obowiązuje zakaz palenia, jednak ogranicza się on wyłącznie do miejsc przeznaczonych do użytku publicznego. Tak sformułowana delegacja nie pozwala Radzie Miejskiej na wprowadzenie zakazu palenia wyrobów tytoniowych w miejscach stanowiących prywatną własność, do których zaliczane są bez wątpienia balkony wskazanych przez

Pana [REDACTED] mieszkań. Ponieważ zakazu palenia w takich miejscach nie wymieniono w art. 5 cytowanej na wstępie ustawy, uznać należy, iż obowiązujące przepisy nie wprowadzają zakazu palenia tytoniu w takich miejscach. Nie oznacza to, że nie istnieje możliwość ochrony przed szkodliwym działaniem dymu papierosowego w przedstawionym przez Pana [REDACTED] stanie faktycznym. W ocenie Komisji ochronę taką gwarantuje art. 144 kodeksu cywilnego, zgodnie z którym, właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych. Oznacza to, że w oparciu o tak przyjętą regulację istnieje możliwość wystąpienia na drogę postępowania sądowego (cywilnego) z wnioskiem o zakazanie emitowania tzw. immisji. O ile zatem zjawisko nadmiernych immisji ma miejsce we wskazanym przypadku, wystąpienie na drogę sądową z odpowiednim roszczeniem może być uzasadnione;

4) Pismo (do wiadomości) Rad Osiedli Nadodrze i Kleczków do Pana Prezydenta dotyczące wyróżnienia strażników osiedlowych: Pana [REDACTED], Pana [REDACTED], Pana [REDACTED], Pani [REDACTED] oraz Pana [REDACTED] za udział w imprezie „Nadodrzański Dzień Sąsiada”. Komisja zapoznała się z treścią pisma

Ad. V.

Następnie Przewodniczący Komisji poinformował członków Komisji o terminie rozpoczęcia (14.06.2011) i zasad rekrutacji kandydatów na ławników.

Ad. VI.

Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Następnie Przewodniczący Komisji zaproponował, aby kolejne posiedzenie odbyło się dnia 4 lipca 2011r. (poniedziałek) o godz. 16.00, w sali nr 302.

Przewodniczący Komisji
Krzysztof Kilarski

Protokół sporządziła:
Elżbieta
Bocheńska - Zarzycka

